

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15C/552/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715216867
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5715216867.11

Uznesenie

Okresný súd Martin v spore žalobkyne: L. Č., D.. Č., M.. XX.XX.XXXX, Q. G. XXXX/XX, F., zastúpená splnomocneným zástupcom U. Č., M.. XX.XX.XXXX, A. Q. F., E.. Ž. XXX/XX proti žalovaným X/: D. C., W. XXXX/XX, XXX XX A. A., M.. XX.XX.XXXX, X/ R. C., W. XXXX/XX, XXX XX A. A., M.. X.X.XXXX, obidvaja zastúpení Advokátska kancelária Mrázovský & partners, s. r. o. so sídlom Mariánske námestie č. 2, 010 01 Žilina, IČO: 36 855 278, o vypratanie nehnuteľnosti, v štádiu konania o výške náhrady trov konania, takto

rozhodol:

Súd mení uznesenie vyššieho súdneho úradníka č. k.15C/552/2015-235 zo dňa 30.7.2019 a to takto: Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ trovy konania vo výške 796,76 eur na účet zástupcu žalovaných 1/ a 2/ do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 30.12.2015 sa pôvodný žalobca U. Č., M.. XX.XX.XXXX voči žalovaným 1/ a 2/ domáhal vypratania nehnuteľnosti bližšie označenej v podanej žalobe.

2. V priebehu konania došlo k zmene účastníka konania na strane žalobcu tak, že do konania na základe uznesenia č. k. 15C/552/2015-136 zo dňa 14.02.2018 vstúpila na miesto pôvodného žalobcu žalobkyňa.

3. Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 15C/552/2015-153 zo dňa 04.06.2018 tak, že žalobe vyhovel a žalobkyni priznal právo na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/ v celom rozsahu. Proti rozsudku podali žalovaní odvolanie. Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 7Co/267/2018-215 zo dňa 16.01.2019 rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu žalobkyne zamietol a žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobkyni v celom rozsahu. Rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť spolu s rozsudkom krajského súdu dňa 21.02.2019.

4. Súd vo veci uznesením č. k. 15C/552/2015-235 zo dňa 30.7.2019 zaviazal žalobkyňu povinnosťou zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ trovy konania vo výške 846,76 eur na účet zástupcu žalovaných 1/ a 2/. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa sťažnosť dňa 16.8.2019 (č. I. 243 súdneho spisu). V sťažnosti uviedla, že pojednávanie konané dňa 18.10.2017 bolo odročené z dôvodu, že súd nemal vykázané doručenie predvolania pôvodného žalobcu, a preto nemožno priznať plnú výšku tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby, ale len 1-inu. Napadnuté uznesenie je teda v tejto časti nezákonné. Rovnako si právny zástupca žalovaných uplatnil náhradu za stratu času vo výške štyroch polhodín za cestu zo Žiliny do Martina pri dvoch pojednávaniach a úradník si v uznesení výšku uplatnených polhodín osvojil. Podľa plánovača cesty Google mapy však vzdialenosť Centrum Žilina a E. B. Lukáča v Martine autom predstavuje 28 km a trvanie cesty 28 minút. V zmysle judikatúry, ak si advokát uplatňuje náhradu za stratu času za viac polhodín, ako by reálne vykonal na ceste z miesta sídla do miesta úkony a nepreukáže to pri výpočte náhrady za stratu času sa bude brať do úvahy priemerná dĺžka cestovania. Keďže advokátska kancelária nepreukázala objektívne skutočnosti, pre ktoré advokátka reálne vykonal

cestu do miesta úkonu za viac ako tridsať minút, teda do sídla Okresného súdu Martin a potom aj späť pri obidvoch pojednávaniach, úradník v uznesení nemohol akceptovať náhradu za stratu času vo výške štyri polhodiny za každú cestu na pojednávanie a späť a aj v tejto časti je uvedené uznesenie nezákonné. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa žiada, aby súd predmetné uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom zrušil.

5. Podľa § 248 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSO“) o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

6. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

7. Podľa § 250 ods.1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8. Podľa § 250 ods.2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší, alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

9. Po preštudovaní predmetnej sťažnosti súd konštatuje, že táto bola podaná v zákonom stanovenej lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal (§242 CSP) a bola podaná oprávnenou osobou to znamená žalobkyňou, v ktorej neprospech bolo predmetné uznesenie, ktoré napadla sťažnosťou, vydané. Čo sa týka dôvodnosti predmetnej sťažnosti, súd predmetnú sťažnosť preskúmal a dospel k týmto záverom. Súd sa stotožňuje s argumentáciou žalobkyne v súvislosti s účasťou na pojednávaniach dňa 18.10.2017, kde súd priznal žalovaným odmenu vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za predmetný úkon právnej služby. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 18.10.2017 jednoznačne vyplýva, že na predmetné pojednávanie sa nedostavil žalobca s tým, že súd nemal vykázané doručenie predvolanie pre žalobcu a z tohto dôvodu vykonanie pojednávania nie je možné. Na predmetnom pojednávani bolo len vyhlásené uznesenie o odročení pojednávania. Z tohto dôvodu mal vyšší súdny úradník pri priznaní odmeny vychádzať z § 13a ods.4 vyhlášky č.655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení vykonaného úkonu, podľa ktorého za zastúpenie na pojednávani, ktoré bolo odročené bez prejednania veci patrí odmena vo výške 1-iny základnej sadzby tarifnej odmeny. Z tohto dôvodu súd vo výroku zmenil uznesenie vyššieho súdneho úradníka v časti, týkajúcej sa odmeny za úkony právnej služby a to konkrétne úkonu - účasti zástupcu žalovaných na pojednávani dňa 18.10.2017 a má za to, že za tento úkon právnej služby prislúcha zástupcovi žalovaných 1/ a 2/ odmena vo výške 17 eur plus režijný paušál za rok 2017 vo výške 8,84 eur, to znamená, že za predmetný úkon prislúcha odmena vo výške 25,84 eura. Čo sa týka zvyšnej časti sťažnosti, tak súd mal za to, že vyšší súdny úradník dostatočným spôsobom zdôvodnil priznané trovy pozostávajúce z náhrady cestovných nákladov a náhrady za stratu času v súvislosti s účasťou žalovaných na pojednávani dňa 18.10.2017 a 4.6.2018. Z tohto dôvodu považuje túto sťažnosť v tejto časti za nedôvodnú a poukazuje na riadne odôvodnenie priznania náhrady cestovných nákladov a náhradu za stratu času v napadnutom uznesení vyššieho súdneho úradníka č. k. 15C/552/2015-235. Keďže súd mal za to, že sťažnosť žalobkyne je dôvodná lez sčasti, z tohto dôvodu vo výroku predmetného uznesenia rozhodol, že súd mení uznesenie vyššieho súdneho úradníka č.k.15C/552/2015-235 zo dňa 30.7.2019 a to tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ trovy konania vo výške 796,76 eur na účet zástupcu žalovaných 1/ a 2/ do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.